

nem. Jeg har ment en fem-seks Hundrede Kroner. Maaske mere. Jeg har ikke sat nogen Grænse. Han faar anvist en Konto hos Griesmann og kan saa trække paa mig gennem ham.“

„Du er gal, min Søstersøn! Du er ligesom din Mor og din Far og alle dine Søsken og din hele Familje splittergal!“

„Er der Nogen, der gi'er lidt Ild?“ lød det i det samme fra Døren til Dagligstuen. Det var Nanny; hun stod derhenne med begge Hænder spændt omkring Livet og stak Overkroppen frem. En utændt Cigaret vippede mellem hendes Læber.

Onkelen skar en Grimace.

„Der kommer hun med sin Papirpatte! . . . Har jeg ikke sagt dig, at det er en væmmelig, afskyelig, nederdrægtig Stank.“

„Er du i daarligt Humør, Onkel? Det var kedeligt. For der er noget, jeg gerne skulde snakke med dig om.“

„Du ogsaa! . . . Snak væk! Min Middagshvile er dog komplet ødelagt for idag.“

„Jeg har en Høne at plukke med dig, lille Ven.“

„Pluk væk! Og lad det faa en Ende!“

„Jeg synes, du kunde være saa taktfuld ikke at gaa gennem Strøget med dine Damer paa den Tid, hvor ordenlige Folk spaserer der. I hvert Fald skulde du vise din Familje det Hensyn at vælge en mindre afskrækkende Ledsagerske end det Uglebillede, jeg saae dig med baade idag og forleden. Vi kan ikke være bekendt, at du har en saa skrækkelig Smag, Onkel.“

Hun havde stillet sig hen bag hans Stol, paa hvis Ryg hun hvilede sine Arme, mens hun sendte Strøm paa Strøm af Cigaretrøg ned over hans tyndhaarede Isse. Saa opbragt han end var over hendes Ord, rørte han sig ikke, men hengav